

במה מדליקין פרק שני שבת

הן לא פודיע. נסוייה נמלין הצלן קדש ים קדש ספלה גנון
קסטומס נפבי חמיטוּ: ואסולה נוּרִיס. נמלוט הצלן קדש ים קדש
קמומר נליס למלר ויקק גנון מעכל צבמא ומודה ומלים: פנד
פשען. צקס: לרט. עדפם לדתט זה מלי^ט חוממי מיינ' נכלני
ויסלק עליין: לאשיך דאנך סטן נ'
ולג' נלוֹוָו. מלכון' חלון' טולמין' מַן
צטמלה על קענוקוּן' דכטמץ' מַן' נ'
דער גלאי' נוּ הַלְבָנָן' וְגַם' לְמַת' הַלְבָנָן'
נאסיק' ומילטעריך' נמנועמי' מלכלה
דכת' הוו' טיק' נאנסקה: יונָה. מלֵי
נירמת' גוּיָן: פְּנַזְבָּרְגָּהָן' צְבָהָן'

תְּתַנֵּן לוֹ וְלֹא לָאוֹרֹ מִבְּלַכְלָד בְּתָא אֲוֹרֶה הָיאָ. וְאֵס מַהְמָּלָה מַיִּיל
וְגַם נְהֻרוֹ כְּמֵיכָבָד חַמְמָה מְתָן לוֹ וְלֹمֶד בְּצָרְחָן לְהֹיָה לוֹ כָּלָגָג
וַיַּלְלֵד לְהֹסְקָה כְּנַעַן כְּלָמָד בְּלַגְלָגָל מְתָן לְהֹן נְמִינָה פְּרָהָם מְזָהָב
פְּרָוּנִים^ט מְלָכִים^ט לוֹ מְשֻׁמָּנָה לוֹ וְלֹמֶד גַּמְוּרוֹ:

סבב א מיה פ"ס מס' ס' נט
סבב ב מיה פ"ס מס' ס' נט
סבב ג מיה פ"ס מס' ס' נט
סבב ד מיה פ"ס מס' ס' נט

כל כך מוגה^ט ליא מוגה^ט כל כך מוגה^ט ומיס למורויס קרי ליא מוגה^ט וטאלגויג גאנפז וממייל טפי מון סילאינויג^ט ויס צראיזס לומגי לאיין נזיך טאלקעט

מוספֶת תומפּות

(ט) נ"מ חמור ר' רביה מותן
שיטו: (ט) שם זו ב"ם
סמכתין רבי היליא בר אבא
אברה רב ר' היליאון ור' מליג'ה:
(ד) ר' ש"ז ד"כ לולקם ק"מ
ס"מ אופאל: (ז) גומ' י"ג
ס"ל כ"ט מונת קומ' קומ' לודס
ודוגלאס בדמנין לאלו ק"מ
(א"ב) כל כ"ב צערוא קרי
ליה חובה ומיס אלומינו:

רשות ואני אומר במצווה מאי מצוה דאמור
רב יהודה אמר רב בר קה הוה מנהגו של
ר' יהודה בר אלעאי ע"ש מבאים לו עריבה
מלאה חמיין ורוחץ פניו ידיו ורגלו ומרחענוף
חוובס צל מות עוגג שצט וכמס חוג'ו
וישב בסדניין המציגין ודורמה למלאך ה'
צבאות והוא תלמידיו מחייב ממנה בńפּי סוטון
אמר להן בני לא בר שנויו לכם סדרין
בציציות בית שמאי פוטרין וב' ה' מהחיבין
כלכך ומול ר' י"מ דציצות טום דלן
למי למשים מלוכינס' דלן סי' חיל
לאהנלה בענמלה הצע דללקת ניל' סי' חיל
חוובס צל מות עוגג שצט וכמס חוג'ו
הן לטעונין דבלח ומזה שטומל מעס
המלך צלן נבדך מסוס צלט סימה
מודלקת וועמתה הל' קה נלי' לנטומת
ונטומת נאלקזס וויל נאלקן מלט'

גלוון ח"ט
בנברא רוחה לפלך ד'
בנברא רוחה לפלך ד'
ע"מ כר"ז ירושין ד'
המגנלי כתם: ריש"ד דומס
(ובו): עין פאלע'ס פפ"ז
טסלאדין: הו"ד ד' ואן ניניא פוחת
ללו ובי: עין גינז ד'
פוחת רפה. עין גינז ד'
ע"מ מוקפת ד"ס דלמה:

ומיין מדלויימען מישן [לכון] גווע צא מסוס קומט לילך זמיה קהן לו קומט זמיה מעד נילוח ויטעל צו זיימת וממאן נודצע כליאס צאנט דקמיסס מוייס לאקסט לילך גאנט זיימען דליך" וויליאם הווטו. וצימומות פלענן וכי צ"ד ממעין לעקרו דערן מן קומיסס לפטדור הא סמייך ומאשי צאנט ואל מעסס דילען: אידלקס ני ברומזן: בר איזה יייניר בעיינזן ליל הרכז משומות בסותה ליליה: וחונח משולום נשוי גשטי טובה מאוי ותונח משולום נשוי אמר ר' אבחו וז הדלקת נר בשבח נשתי טובה אמר רבינו ירמיה זו בית המרוחץ⁽⁵⁾ (אמר רבוי ווחנן) ורחיצת ידים ורגלים בחמין ר' יצחק נפחא אמר זו מטה נאה וכליים נאים שעליה ר'ABA אמר זו מטה מוצעה ואשה מקושתת להלמידי מלך עונדי ציליך ערניך נלבז ומלוכו פט), לח סקאו סלום פטול⁽⁴⁾ מליכטומו הפל"ה כסמסה נאריך נזרק וכן נעל מליכטול ערניך גמל"ד דלאון נאריך נטפיע ממנו דס נליית וכטמאל מילל ציליכלי פלי' לר' מליעו דמליל (נקון דק פל): סמלן הוואר כו' ודסדר רב' נעמלס יט סמלליק ניל צקצט מזכר נאכל קדרען כי' ועד נילקה ניל' מ"ב סלום סיט ניל מודליך ערניך נלבז ומלוכו

רב נסים גאון
איכנחו בכורו גזירה משומש
טליה לילת.
בבבם: מהותה בפרק הכהלה
[דצ' 3] דתנו רבנן סדין
מציאותית בית שמי פטרין
ונובית הלל החיבין והלכה
כבב"ה וכו'. ורב זира אמר
גזירה משום בסות לילת.

רביינו חננאל
אמרו ממשימה דרב הדרocket
בו בשבה (חנוכה) [חוותה],
וכין אמר רבא הדלקת נר
בשבה (חנוכה) [חוותה].
טוורב חנן אמר אפילו
דרחיצת ידים ורגלים בחמץ

סידין במציאות ב'ש' שוטרין. פירוש גורה שמא יסתפק ממנה אמר ליה אבוי צי' גמורלו ליש טוֹז (ד' כ'): קגנומרים ז' כ' לנו לרטוי לימה סמוכין¹⁰ וזה דלן קהנמר הוספין מזוזס דסכלי גענמלן כל קופקה מעיצין צוּיִית וטכל פעני לדון סייך נמיינן צוּוּ מוקלין¹¹ ודסיפן דנטן בלירתת קתני צפ' רתכלת (נומוט ר' מ), מה' לר' הצעער כל סממעין מלכלה במדינו צוילודס לאו הילן מה' נון סממעיאין מהר לי' אהן קן נמה' הילרושא פאי' (ו' ח' כ' (כל חותם) סממעיאין עלי' נמה' וועצין צוּוּ ב' צוּוּ לנטכלת צב' ווועגי גוריק שמיל' הילען סדר'ו¹² צ' ו' עוד מלחן גולס מיטען סקטן לילען¹³

בבבון לא היה מטה לבן, אלא, פ"ג ס"ג-ז'. כ"ג, בגן תכלת. מוק' ס"ה, כה' קטל'ע. ז. ב"ד. כשהוא לבודש סדיין, מוק' קרט'ע, והי' תופשו על שלא היה מתחסנה בבעדר שהיא חייבו בתכלת. מילוי. כה. של פשתן. מוק' סל'ע. ז.

ונשים ואמירות האלעווה, והרשות הגדלתם בחמש מזאות.
ובויה א' א' ציטעל'ן דסידן, וויה א' מחריבין, והלהכה
וילשיטו לובת, זון הליכת קב"ה, והונח משלום
בראש פטמא בדור, ואין צ'ל' פטמא בדור, ואין צ'ל'
בדור, וויה א' מחריבת מה רוחה רוחה
בביה אל מא מעשת רוחה טמאה
אליאן, וויה א' לא ביה אל מא מעשת
מולדקין הרוחה, ניגא א' מולדקין
בגבעתן פפני רוחיו רע
שמלאם גינאי הנר ויצא, אין
נדוד שמא יתקוף ממנה,

ב-ב' דוקא פ"ז עוזן ולם המליטיס ובפילק קמל לקדוטין (ר' נג:) מנו ונגן מנות עזה שטומן גרמו צופל ולונג סוכס וויליאם: מומכו ג. ד"ה קדני, מסות נ'ג', פ"ג קר'ג' או דרכות מעכבר את הלבן היינו היכא והוויא לתחכלת וכור' אבל בטלית דליהא בתכלית מאורוירא,

ה' שירת לוי
במינו אתי למعبد כי
תכלת. מוק' סלה"ע. והלך
שיך שפיר לשון פטור. מוק'

**בלבן נמי ליהה. היטב'ך. עז
חומר' כלוח'ך. מ. לפי שאין**

⁴⁷ גל ברכ' י"ל גג פון מסקינה בגג מאר בחריזט' גזים וכוגניט' נטמיין וברצם בקטה וויאן גווארת' מונגה אל ברכ' גב נטמיין.